

De regels

In oktober hedde hier op De Weebosch alle jaore de Sint-Gerardusnoeven. Nege daog' achterin kommen 'r dan van alle kante pelgrims ne De Weebosch. Vruger meer äs tegeworreg, toen mee busse vol bedevortgangers, veul ôk mee de fiets en veul ôk gewoan te voewt, zëllefs mee hil p'rcèèsies. En wa ôk skôn um te ziejn wos, dè wos de péérdezegen. Ik heb 'r nog een geziejn mee meer äs honderd péérd.

In de carnevalskrant ston 's 'nne keer 'n grap, mee de vraag wurrum de péérdezegen dä jaor nie wos durgegaon. En 't antwoord wos nie: *vanwege de corona*, mär dieje grapjas skrif in dä kräntje: *'De péérdezegen kos vleejaor nie durgaon, want 't pèrd wos nie gekomme.'*

Och jä, zo iejt kande verwochte mee de carnaval.

Den urste keer dä ik mee ons moeder te voewt ne De Weebosch geweest zij, toen moet ik zeuven of aacht jaor geweest zèn. De kerk zaot in diej mis stampvol, mär 'n bank vur ons moeder skoof íemes 'n plak op, dä ik d'r kos gaon zitte. Nèffe mé zaot e jong vrouwke, ik skat van zowa midde dèrtig, zal ze geweest zèn. En halleverwege de mis begon dè wicht te réeren en te bibbere, en ze keek zo mär spits. En ineens zakte ze in mekaar en viel ze mee d'r gezicht boven op diej bank. Ik zaog ôk nog krèk dät 'r twee tand' üt d're mond viele en dässe bloeide.

Ik verskoat äs ik weet nie wa, en e paor stèerreke manskèèrels hebbe ze de kerrek ütgedraoge. Toen de mis üt wos, hurden ik iemes zowa geheimzinnig tegen ons moeder zegge: 'Dä wicht gonk van d're sus aaf, want ze hoj ... **de regels.**' (**de regels** = menstruatie)

Johan Biemans, Bergeijk.